

Sygn. akt: III C 1771/14 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 października 2015 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie III Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Joanna Suchecka
Protokolant:	sekr. sądowy Joanna Schultz

po rozpoznaniu w dniu 2 października 2015 r. w Szczecinie

sprawy z powództwa (...) S.A. z siedzibą w W.

przeciwko D. Ż.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego D. Ż. na rzecz powoda (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 724 zł (siedemset dwadzieścia cztery złote) z odsetkami ustawowymi od dnia 24 lutego 2014 roku;

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 227 zł (dwieście dwadzieścia siedem) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

SSR Joanna Suchecka

Sygn. akt III C 1771/14

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 2 października 2015r. wydanego w postępowaniu uproszczonym

Pozwem z dnia 24 lutego 2014r. powód (...) Spółka Akcyjna w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego D. Ż. kwoty 724 zł z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu.

Powód wskazał, że na mocy umowy pożyczki z dnia 12 czerwca 2008r. pozwany był zobowiązany do spłaty pożyczonej kwoty, wraz z oprocentowaniem, opłatą przygotowawczą, ubezpieczeniem pożyczki oraz opłatą z tytułu obsługi pożyczki – łącznie w wysokości 5304 zł. Pozwany dokonał wpłat łącznie w wysokości 4580 zł, a zatem do spłaty pozostało 724 zł. Powód wskazał, że na kwotę tę składa się kapitał w wysokości 532,12 zł i kwota z tytułu obsługi pożyczki w domu w wysokości 191,87 zł. Powód podał również, że dokonał wypowiedzenia umowy pożyczki wzywając do zapłaty brakującej kwoty 724 zł.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 7 kwietnia 2014r. referendarz sądowy orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Pozwany wniósł sprzeciw od powyższego nakazu zaskarżając go w całości.

W uzasadnieniu podniósł, że pożyczka nie została spłacona w całości z przyczyn leżących po stronie powoda, który uniemożliwił mu dokonywanie spłat z wykorzystaniem obsługi spłaty pożyczki w domu, w kwotach po 10 zł tygodniowo.

W odpowiedzi na sprzeciw powód podniósł, że pożyczka miała zostać spłacona w ciągu 52 tygodni w ratach tygodniowych po 102 zł, natomiast pozwany nie spłacił jej mimo tego, że powód prowadził obsługę pożyczki w domu pożyczkobiorcy łącznie przez 260 tygodni. Ten stan był przyczyną wypowiedzenia umowy pożyczki i wezwania do zapłaty pozostałej należnej kwoty. Dodał, że próby kontaktu z pozwanym, w tym telefoniczne okazały się bezskuteczne, a pozwany nie zareagował na wezwanie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 12 czerwca 2008r. pozwany D. Ż. zawarł z powodem (...) S.A. w W. umowę pożyczki w wysokości 3.528 zł. Zgodnie z umową pożyczkobiorca zobowiązany był do uiszczenia składki na ubezpieczenie pożyczki w kwocie 360 zł, opłaty przygotowawczej w wysokości 168 zł, odsetek w wysokości 20% w łącznej kwocie 898,26 zł oraz opłaty za obsługę pożyczki w domu w wysokości 1405,74 zł. Łącznie pozwany był zobowiązany do zwrotu kwoty 5304 zł w 52 ratach po 102 zł. Zgodnie z pkt 20 umowy w przypadku, gdy pożyczkobiorca opóźnia się ze spłatą kwoty równej co najmniej dwóm pełnym ratom pożyczki, pożyczkodawca ma prawo wezwać pożyczkobiorcę do zapłacenia zaległych rat w terminie 7 dni pod rygorem wypowiedzenia umowy pożyczki, a w przypadku braku zapłaty może wypowiedzieć umowę w terminie 30 dni od dnia doręczenia wypowiedzenia.

Dowód: umowa pożyczki (k.5)

Pozwany początkowo płacił regularnie ustaloną ratę pożyczki, później tygodniowo spłacał mniejsze kwoty niż umówione, okresowo w ogóle nie spłacał pożyczki, a ostatecznie regulował tylko niewielkie kwoty, wielokrotnie wpłacając w tygodniu wyłącznie 10 zł. Łącznie w okresie od czerwca 2008r. do maja 2013r. spłacił 4580 zł. Kwoty te zostały przez powoda zaliczone w ten sposób, że do spłaty pozostała łącznie kwota 724 zł, w tym 532,13 zł z tytułu kapitału pożyczki i kwota 191,87 zł z tytułu opłaty za obsługę pożyczki w domu.

Dowód: zestawienie wpłat (k. 47-51); informacja o stanie zadłużenia (k.8)

Pismem z dnia 22 czerwca 2013r. powód wypowiedział umowę pożyczki i wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 724 zł z tytułu pozostałej należności z umowy, wskazując, że wcześniejsze wezwania do zapłaty okazały się bezskuteczne. Żądanie zapłaty kwoty 724 zł ponowił powód w przedsądowym wezwaniu do zapłaty z dnia 3 października 2013r.

Dowód: pismo z dnia 22 czerwca 2013r. (k.6).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się zasadne.

Powód dochodził należności z tytułu udzielonej pozwanemu pożyczce. Podstawę prawną żądania stanowił art. 720 § 1 k.c.

Fakt zawarcia przez strony umowy pożyczki, warunki na jakich została udzielona oraz wysokość i terminy wpłat dokonywanych na poczet jej spłaty nie były między stronami sporne. Powód przedstawił umowę zawartą przez strony, a pozwany przyznał, że taką umowę zawarł z powodem. Powód dołączył do akt nadto zestawienie kwot przekazanych na spłatę pożyczki, którego pozwany również nie zakwestionował. Nie było także przez pozwanego kwestionowane, że powód wypowiedział mu przedmiotową umowę. Podstawą linii obrony pozwanego był wyłącznie taki zarzut, że powód uniemożliwił spłatę pozostałej części należności z umowy pożyczki, albowiem zaniechał obsługi pożyczki w domu, choć pozwany deklarował i był gotowy płacić po 10 zł tygodniowo.

Mając na uwadze dowody zaferowane przez powoda oraz stanowiska stron, a przede wszystkim zakres i rodzaj zarzutów pozwanego, Sąd ustalił, że na podstawie zawartej przez strony umowy pozwany był zobowiązany uiścić kwotę 5304 zł w 52 tygodniowych ratach po 102 zł. Określając zakres zrealizowanej umowy Sąd oparł się na zestawieniu dołączonym do pisma przygotowawczego złożonego w celu ustosunkowania się do sprzeciwu, albowiem ujętych w nim okoliczności pozwany nie zakwestionował.

Nie wymagają dowodu fakty przyznane w toku postępowania przez stronę przeciwną, jeżeli przyznanie nie budzi wątpliwości (art. 229 k.p.c.). Stosownie do art. 230 k.p.c. gdy strona nie wypowie się co do twierdzeń strony przeciwnej o faktach, sąd mając na uwadze wyniki całej rozprawy, może fakty te uznać za przyznane. O treści tych przepisów pozwany został pouczony, podobnie jak o treści art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c., który nakłada na strony obowiązek przedstawiania dowodów na okoliczności faktyczne, z których wywodzą skutki prawne.

Zarzuty podniesione w argumentacji pozwanego nie dawały podstaw do oddalenia powództwa. Po pierwsze, oprócz twierdzeń, pozwany nie zaferował dowodów na okoliczność, iż ustalił z powodem, że pożyczka będzie dalej spłacana w tygodniowych ratach po 10 zł, a powód uniemożliwił mu realizację obowiązku spłaty pożyczki. Podniesionym przez pozwanego okolicznościom strona powodowa wprost zaprzeczyła. Po drugie, okoliczności podniesione przez pozwanego nie korespondują z zaferowanym przez strony materiałem dowodowym, a przede wszystkim pozostają w rażącej sprzeczności z warunkami spłaty kwoty 5304 zł określonymi w umowie. Mianowicie pozwany winien był spłacić tę kwotę w ciągu 52 tygodni, w tygodniowych ratach po 102 zł. Zatem spłacając znacznie mniejsze kwoty, rozciągnięte w czasie istotnie przekraczającym 52 tygodnie pozwany w sposób oczywisty i rażący naruszył obowiązki wynikające z umowy pożyczki, zalegał ze spłatą wielokrotnie przewyższającą wysokość dwóch rat pożyczki, a zatem powód był uprawniony do skorzystania z procedury określonej w pkt 20 umowy i wypowiedzenia umowy. Powód nie był już zobowiązany do obsługi pożyczki w domu pożyczkobiorcy. Kwotę 724 zł, pozostałą do spłaty, pozwany winien był uiścić na wskazany przez powoda rachunek bankowy, czego nie uczynił. Nie wykazał również, aby realizacja tego obowiązku z przyczyn leżących po stronie powoda nie była możliwa.

Mając powyższe na względzie Sąd uwzględnił powództwo o zapłatę kwoty 724 zł. Dług ten nie był kwestionowany co do wysokości, ani co do jego wymagalności.

Roszczenie o odsetki znajduje oparcie w art. 482 § 1 k.c.

O kosztach niniejszego postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Pozwany jako strona przegrana jest zobowiązany do zwrotu kosztów poniesionych przez przeciwnika w celu dochodzenia zgłoszonego roszczenia. Do kosztów powstałych po stronie powoda należy zaliczyć opłatę od pozwu w kwocie 30 zł, wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w stawce minimalnej w wysokości 180 zł określonej w § 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (...) (t.j. Dz. U. z 2013r. poz. 490) oraz opłata od pełnomocnika w kwocie 17 zł, łącznie 227 zł.

SSR Joanna Suchecka